

§ 8.

Zákon tento, jehož provedení se ukládá ministrům financí a spravedlnosti, nabývá účinností dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Sonntág v. r.

Čís. 289.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

hlmž se upravují postupové poměry zaměstnanců státních báňských podniků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Podúředníkům při státních báňských podnicích, vztahuje-li se na ně služební pragmatika (zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15, pokud se týče č. 16 ř. z.), přiznává se hodnost veřejných úředníků státu československého a zařadují se do tříd hodnostních státních úředníků za podmínek a podle pravidel v §§ 2 a 3 stanovených.

§ 2.

1. Vykáže-li se podúředník, který byl přijat podle platných ustanovení do podúřednické kategorie, nepřetržitou dobou 5letou v některém odvětví státní báňské správy, počítajíc ode dne, kterého složil závěrečnou zkoušku na báňské škole, po případě nižší škole průmyslové, škole mistrovské, dvouroční škole obchodní, neb jiném rovnocenném ústavě, anebo kterého složil pro zednické mistry předepsanou zkoušku a může se zároveň vykázati nejméně 20letou úhrnnou službou státní, zařaduje se do skupiny D, v § 52 služební pragmatiky uvedené.

2. Nemá-li podúředník předběžného vzdělání v bodu 1. stanoveného a byl přijat jako bývalý děle sloužící poddůstojník anebo legionář, prokáže-li se nejméně 20letou úhrnnou službou státní a nejméně 7letou službou v kancelářském a účetním oboru na státních báňských podnicích, zařaduje se rovněž do skupiny D, v § 52 služební pragmatiky uvedené.

§ 3.

Podúředníci v § 2 uvedení zařadují se do onoho platového stupně příslušné hodnostní třídy, který odpovídá jejich požitkům včetně služebních dosavad 5letých přídaveků a paušálů na osázení.

Nekryjí-li se jejich požitky s určitým platovým stupněm úřednickým, zařadují se do stupně nejbližší nižšího a vyměřuje se jim v náhradu za rozdíl mezi jejich nově vyměřeným požitkem v kategorii úřednické a svrchu zmíněným požitkem

v kategorii podúřednické do pense nevpočítatelný přídavek, který se při příštím postupu do vyššího stupně platového zvýšením platu zruší.

§ 4.

Podúředníci, kteří neslouží po dobu v § 2 vyznačenou, zůstávají v hodnosti podúřednické potud, pokud nedosáhnou služební doby v tomto paragrafu stanovené.

V podúřednické hodnosti postupují podle dosavadní pro podúředníky stanovené platové stupnice (2leté, po případě 3leté).

§ 5.

Služební doba ztrávená v platovém stupni podúřednickém započítá se při posledním jmenování podle §§ 2 a 3 do postupu v tom platovém stupni, do kterého byl zaměstnanec jako úředník zařaden.

§ 6.

Tito úředníci budou mítí název:

A. při provozu: v XI. hodn. třídě „důlní“, v X. hodn. třídě „naddůlní“, v IX. hodn. třídě „hormisti“, po případě „huťmistr“ a v VIII. hodn. třídě „vrchní hormistr“, po případě „vrchní huťmistr“.

B. v kancelářích: v XI. hodn. třídě „báňský asistent“, v X. hodn. třídě „báňský oficiál“, v IX. hodn. třídě „báňský kontrolor“ a v VIII. hodn. třídě „vrchní báňský kontrolor“.

§ 7.

Zaměstnancům státních báňských podniků, pokud se na ně jako na státní sluhly vztahuje služební pragmatika anebo pokud náležejí dosu jako prozatímní dozorcí do stavu dělnictva podle § 131 ob. hor. zákona, přiznává se hodnost podúředníků státu československého a zařadují se do stupnice služného, stanovené pro podúředníky zákonem ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.

§ 8.

Zařadění toto jest závislým od toho, splní-li zaměstnanec podmínky v tomto paragrafu pod 1., 2. a 3. stanovené:

1. a) Vyučil-li se řemeslu kovodělnému a složil-li úředně ustanovenou jak topičskou, tak i strojnickou zkoušku nebo zkoušku šoféřskou, anebo

b) může-li se vykázati nejméně 5letou praxí jako lamač nebo rubač anebo předák u jiného odvětví a absolvoval s prospěchem buď pokračovací hornickou školu v Kopistech u Mostu, anebo této na roveň postavenou jinou pokračovací školu, po případě pokračovací školu obchodní, nebo

c) má-li 5letou praxi v účetnictví u státních báňských podniků s dobrou kvalifikací a absolvoval některou školu pokračovací anebo obchodní;

2. zastává-li nejméně 5 let místo úředně ohlášeného dozorce v jámě nebo na povrchu, anebo má-li 5letou služební dobu při obsluze parních kotlů nebo strojů, anebo jest nejméně 10 let silou kancelářskou;

3. je-li po 30 let v úhrnné službě státní.

V příčině státních sluhů platí tato ustanovení jen potud, pokud použití všeobecného zákona o jmenování sluhů podúředníky není pro ně výhodnějším.

§ 9.

Zaměstnanci státních báňských podniků ze stavu dělnictva (§ 131 ob. hor. zákona), kteří dříve splnili podmínky v § 8 (bod 1, jakož i bod 2.) vyjmenované, jsou však v úhrnné službě státní méně než 30, ale více než 20 let, zařadují se do kategorie státních sluhů, na něž se vztahuje služební pragmatika s požitky, stanovenými zákonem ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n. V této kategorii postupují potud, pokud nedosáhnou úhrnné služební doby v § 8 stanovené.

§ 10.

Při zařadování zaměstnanců ze stavu dělnického do kategorie sluhovské, po případě podúřednické jest připočítati do postupu v těchto jmenovaných kategoriích dosud ztrávenou služební dobu stabilní v největší výměře 5 let.

Rozdíl mezi jejich desavádním výdělkem za uplynulý rok bez dětských přídavků a platovým stupněm včetně místního přídávku kategorie sluhovské, po případě podúřednické, bude jim vyplácen jako do pense nepočítatelný přírůstek, který bude při postupech do vyšších stupňů platových o zvýšení platu včetně místního přídávku zkrácen.

§ 11.

Veškerá nařízení bývalého rakouského ministerstva veřejných prací, po případě orby, týkající se zvýšení požitků služebními přídávky, zůstávají pro ty zaměstnance, kteří jsou dnem vyhlášení tohoto zákona v službách státu jako podúředníci, v účinnosti.

Pro zaměstnance, kteří do kategorie sluhovské neb podúřednické jmenování byli ze stavu dělnictva po dni vyhlášení tohoto zákona, neplatí tato nařízení, vyjma o přídávku na ošacení.

§ 12.

Je-li v tomto zákoně zmínka o úhrnné službě státní, rozumí se touto službou léta ztrávená ve stabilním i nestabilním dělnickém stavu, dále doba započtená na základě zvláštních ustanovení.

§ 13.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 14.

Provésti zákon ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministrem financí, vnitra, sociální péče a s ministrem pro sjednocení zákonodárství a organizace správy.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

HAMPL v. r.

Čís. 290.

Zákon ze dne 14. dubna 1920

o zrušení kobliny a rokokiny a jiných povinností v Podkarpatské Rusi a na Slovensku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Na starých zvyklostech založené povinnosti přifařených a přiškolených osadníků řícko-katolické církve v Podkarpatské Rusi a na Slovensku:

- odváděti faraňům, kantorům a učitelům určitou dávku z vlastní sklizeň roční, t. zv. koblinu neb rokokinu,
- konati jim t. zv. robotní dny či deníky, buďsi potahem anebo ruční prací na pozemcích farních i školských,
- přivážeti jim potřebné dříví k otopu,
- v náhradu za povinnosti uvedené pod písm. a)–c) odváděti roční peněžitou dávkou, se zrušují za přispění státu.

§ 2.

Sněmu Podkarpatské Rusi vyhražuje se určití způsob tohoto zrušení a stanoviti míru přiměřené náhrady pro oprávněné, jakož i upravení řízení po slyšení příslušných úřadů církevních a školských.

Pro území Slovenska budou způsob zrušení, míra přiměřené náhrady pro oprávněné i řízení upraveny vládním nařízením po slyšení příslušných úřadů církevních a školských.

§ 3.

Dokud zrušení podle § 2 nebude pravoplatně provedeno, ponechává se na vůli obou stran, t. j. oprávněných faraňů, kantorů i učitelů a povinných osadníků, aby se dohodli o způsobu, jakosti a míře zatímního vybývání.

Podrobnější ustanovení o tom, jak se dohoda tato má uzavíratí, vydána budou vládním nařízením.